

משפחה כן בוחרות

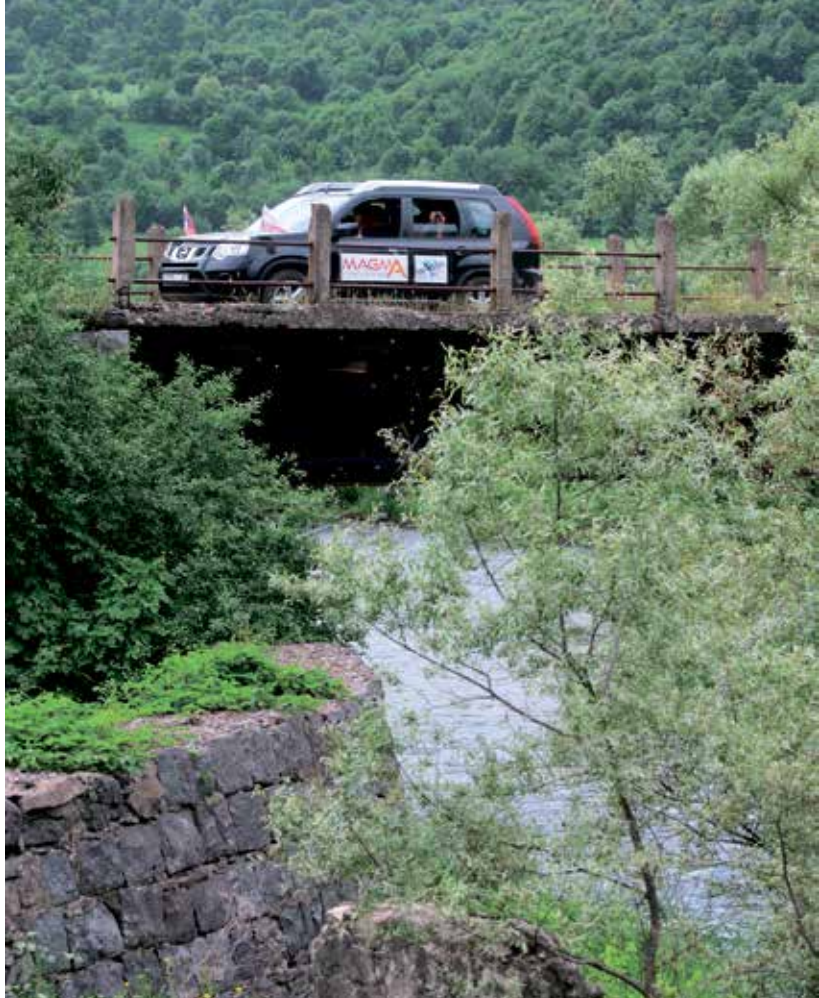
"אני מבינה שכשלמדתי לאהוב נשים ולהפוך אותן לחלק מעולמי, בעצם למדתי לאהוב את עצמי", דנה בראל בנימה אישית בשובה ממסע מאגמה צ'אלנג' | צילום איה בן עזרי

אז יצאתי. ארזתי תיק עם בגדי מאגמה צ'אלנג', לא לקחתי שום ספר על היעד, לא הכנתי מסלול, פשוט באתי. נכונה ומוכנה להיות עם עוד 3 נשים בג'יפ, עם 24 נשים בקבוצה, במשך שמונה ימים. מה יכול להיות?

לא מוכנה להיות מאלה שהחיים עוברים לידם

בסוף הן הרווחו הכי גדול שלי מהמסע

מסלולים שרק יודעי חן מכירים

מסע שכל רגע ורגע בו נתפר באהבה

הייתי שמונה ימים בחברת נשים: בג'יפ, באוהל, במלון, בארוחות הכי במלון, בארוחות הכי נפלאות בעולם שהוכנו באמצע השטח, בנופים הכי יפים שראיתי, בדרכי העפר, במסלול שנתפר במיוחד בשבילנו וכל רגע ורגע בו תוכנן בקפידה ובאהבה

נוכרתי כמה הטבע טוב לי בנשמה

שהובילו אותנו בדרכים, שרק יודעי חן מכירים. אני מבינה שאלו היו הנשים, שמהן כל כך נרתעתי והפכו להיות הרווח הגדול שלי מהמסע. נשים שידועות פרגון, נתינה, הקשבה ויצירתיות. נשים שמלאות בגאווה ובשמחה כאשר האחרת מצליחה, נשים שהפכו למשפחה החדשה שלי. זאת שבחרתי. זאת שיצרתי. ורק עכשיו, כשבגדי המסע כבר כובסו וקופלו בארון, וקבוצת הווצאפ שלנו שוב מתרגשת לקראת עוד פגישה שתתקיים כאן בארץ, אני מבינה שכשלמדתי לאהוב נשים ולהפוך אותן לחלק מעולמי, בעצם למדתי לאהוב את עצמי.

מסע מאגמה צ'אלנג' יוצא לאפריקה

בימים אלה החלה ההרשמה למסע הבא של מאגמה צ'אלנג' שיתקיים בחדשי הקיץ (יולי - אוגוסט 2017). המסע נמשך שמונה ימים ומגיע אל חופי האוקיינוס ההודי ושמות הטבע הגדולה ביותר באפריקה ואל החלקים המיוחדים והלא מוכרים של טנזניה חזוניה.

פרטים ניתן לקבל בטלפון 03-9796047/8 או באתר www.magmaoffroad.co.il

יש לך וכל שינוי נראה מעייף ומיותר. הכול פחות או יותר נמצא במקום זהה די דומה למה שחלמת והתאמצת לבנות וזה מוזר כי עד שלא קורה השינוי מבחורץ, את לא מבינה כמה היית זקוקה לו. לא יצאתי למסע מאגמה צ'אלנג' כדי לשנות ולא כדי להשתנות. לא הרגשתי שאני צריכה "מסע של החיים". היה לי מאוד נוח באזור הנוחות שלי. יצאתי בעיקר כי החברה הכי טובה שלי, שכבר יצאה למסע של מאגמה בעבר, רשמה אותי למפגש הכרות עם המשפט העמום "את עוד תודי לי!". האמת? מודה. רגע של וידוי: הפחד הגדול שלי מסוג כזה של מסע לא היה הלינה בשטח ולא הנהיגה בג'יפים. זאת הייתה החברה הנשית שהפחידה אותי. מצחיק לי היום להגיד את זה, אבל זה היה החסם העיקרי. מסע של שמונה ימים רק עם נשים נשמע לי, איך לומר, כמו סיוט. כל מי שמכיר אותי יודע שאני עובדת עם גברים, שהחברים הטובים שלי תמיד היו הבנים, ואפילו אלוהים שכנראה מבין אותי היטב, עשה שאלד שלושה בנים לתפארת.

אז יכול להיות שככה מתחילים שינויים קטנים: מרגע אחד שבו את עושה משהו שלא האמנת שתעזי לעשות: כמעט שלא מרצוני הגעתי למפגש ההכרות לקראת המסע, והיום אני יודעת, ששם כבר קרה לי משהו: כי פתאום, בין נשים שמבקשות לצאת למסע ומוכנות לפתוח את הלב ואת הראש לחוויה חדשה, הרגשתי בפעם הראשונה בחיים שלי, שאני לא רוצה להיות מאלה שלא מוכנות להתנסות. לא מוכנה להיות מאלה שהחיים עוברים לידן, ומשהו בי נפתח להרפתקה חדשה. אז יצאתי. ארזתי תיק עם בגדי מאגמה צ'אלנג', לא לקחתי שום ספר על היעד, לא הכנתי מסלול, פשוט באתי. נכונה ומוכנה להיות עם עוד 3 נשים בג'יפ, עם 24 נשים בקבוצה, במשך שמונה ימים. מה יכול להיות?

בשדה התעופה התחבקתי עם נשים שעוד לא זכרתי את השם שלהן, אבל היו חמודות נורא וקיבלו את פני בחיבוק אז שלא אחבק חזרה? בטיסה ישבתי ליד נעמה וניהלתי איתה שיחת נפש מופלאה. אין לנו שום מכר משותף, לא גדלנו בשום מקום דומה ובכל זאת, נדמה היה לנו שאנחנו מכירות כבר שנים.

והמסע? הייתי שמונה ימים בחברת נשים: בג'יפ, באוהל, במלון, בארוחות הכי נפלאות בעולם שהוכנו באמצע השטח, בנופים הכי יפים שראיתי, בדרכי העפר, במסלול שנתפר במיוחד בשבילנו וכל רגע ורגע בו תוכנן בקפידה ובאהבה. צחקתי כמו שלא צחקתי שנים, נזכרתי כמה הטבע טוב לי בנשמה, רקדתי בחופשיות באמצע שום מקום פשוט כי הלב שלי עלה על גדותיו מרוב שמחה, וכשנעמתי שישבה לידי בטיסה, סיפרה לנו בג'יפ את הסיפור שלה: תמצית מזוקקת, כמו רוטב מצומצם ואיכותי, של צחוק ובכי שתפסו אותי לא מוכנה והיה שם מרחב כזה, של הקשבה אמיתית, של נשימה עמוקה ומכילה, של נשים שפשוט מקשיבות ומחזיקות אותה בעזרת החברות העדינה שנוקמה שם בג'יפ, בין קופסאות העוגיות, המוזיקה ששמענו וחוסר החוטים של הסיפורים של כולנו, הבנתי למה הייתי חייבת לצאת למסע הזה.

הנני כאן

יכול להיות שמרוב שדאגתי מכל העניין הזה של נשים, בכלל לא שאלתי את עצמי איך זה יעבוד בשטח, כל העניין הזה של המסע? שזה הכי לא מתאים לאחת כמוני, שבדרך כלל לא עושה צעד בלי לדעת בדיוק לאן היא הולכת ומה יהיה שם לאכול. בפועל, אני יכולה לומר שלא יכולתי לדמיין הפקה מאורגנת, מתוקתקת, יעילה ומרשימה יותר ממה שהיה לנו שם. אלוהים נמצא בפרטים הקטנים? אז במאגמה הם היו שם לאורך כל הדרך: הפרטים הקטנים שגרמו לנו להרגיש, שמישהו עשה פה עבודת הכנה מדוקדקת ותפר את המסע הזה עד הפרט האחרון: החל מהג'יפים המצוינים דרך המקומות הנפלאים שבהם ישנו ועד לארוחות הכי טעימות בעולם, כאלה שנעשות מחומרים פשוטים ובהמון אהבה. כי זה מה שהצוות של מאגמה יודע לעשות - לאהוב באמת את הדבר הזה שנקרא "מסע שטח נשי" ובאהבה יש משהו מדבק. אז תודה לכן, צוות מאגמה, נשים מופלאות ומעוררות השראה שכמותכן, על שהובלתן אותנו בבטחה ובנועם בין דרכי העפר הנפלאות של העולם ושל חיינו. כשאני מסתכלת אחורה ומנסה להבין מה סוד הקסם של המסע, אני מבינה שאלו לא הנופים המרהיבים (וכן, הם היו מרהיבים לחלוטין) ולא הג'יפים היפים